

отъ кого-то не уморенный трудъ безъ сомнѣніе бы го предполагалъ; та се преобраша въ лѣнъ (мардѣль), којато е най вреденъ порокъ, по то-ва что-то лѣнъ-а ны направа вовсе не спо-собни къмъ добрины-тѣ.

Цѣлкваръ синъ и наследникъ нещастнаго Фраорта, решилъ дасе всположва отъ бедѣй-ствието на Ассиріаны-тѣ. Събралъ войскъ, и скоро се авилъ подъ Ниневийски-тѣ стѣны, и вечъ лѣгалъ се съ надежда, чи скоро ще да о-владеѣтъ тойди градъ, когато отъ ведножшъ Ски-лъи-тѣ, народъ дивъ и грѣхъ, който живѣвалъ по брѣгове-тѣ на Меотинско-то море, прѣминжли Европа отъ Азія и наводнили Мидіј.

Тѣ били на гледъ страшни и съ звѣровитъ погледъ: превдемали къдѣ жалостъ страны-тѣ, прѣзъ които прѣминжвали; ако и да неизнашли цѣна-та на скровицѧ-та, които не имали ме-ждъ тѣхъ никакво употребленіе, но събирали всичко, че имѣ се падало; нѣкога валичали въ робство даже и цѣлы племена.

Твой е перво-то нападеніе варварско въ А-зія—произшествието доволно за забѣлежваніе, и